

Διατακτικό

Τόσο το άρθρο 35 της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ, όσο και το άρθρο 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 20, για την εφαρμογή ορισμένων πτυχών του άρθρου 26 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία, έχουν την έννοια ότι δεν επιτρέπουν σε κράτος μέλος να επιβάλει, επιδιώκοντας την επίτευξη σκοπού γενικής προλήψεως, στα μέλη της οικογένειας πολίτη της Ένωσης τα οποία δεν έχουν την ιθαγένεια κράτους μέλους και κατέχουν ισχύον δελτίο διαμονής που χορήγησαν οι αρχές άλλου κράτους μέλους βάσει του άρθρου 10 της οδηγίας 2004/38 την υποχρέωση να κατέχουν, βάσει του εθνικού δικαίου, άδεια εισόδου, όπως είναι η οικογενειακή άδεια ΕΟΧ (Ευρωπαϊκός Οικονομικός Χώρος), προκειμένου να μπορούν να εισέλθουν στην επικράτειά του.

(¹) EE C 189 της 29.6.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 18ης Δεκεμβρίου 2014 [αίτηση του Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — LVP NV κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-306/13) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινή οργάνωση αγορών — Μπανάνες — Σύστημα εισαγωγών — Εφαρμοστέοι δασμοί)

(2015/C 065/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

LVP NV

κατά

Belgische Staat

Διατακτικό

Οι διατάξεις της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994, η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα 1Α της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), που υπογράφηκε στο Μαρακές στις 15 Απριλίου 1994 και εγκρίθηκε με την απόφαση 94/800/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύναψη των συμφωνιών που απέρρευσαν από τις πολυμερείς διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης, καθόσον αφορά τα θέματα που εμπίπτουν στις αρμοδιότητές της (1986-1994), δεν είναι δυνατό να δημιουργήσουν για τους ιδιώτες δικαιώματα τα οποία αυτοί μπορούν να επικαλεσθούν ευθέως ενώπιον εθνικού δικαστηρίου προκειμένου να μην εφαρμοστεί ο δασμός των 176 ευρώ ανά τόνο που καθορίστηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1964/2005 του Συμβουλίου, της 29ης Νοεμβρίου 2005, σχετικά με τους δασμούς για τις μπανάνες.

(¹) EE C 252 της 31.8.2013.